

Statens forurensningstilsyn

**Deklarasjonssystemet for
farlig avfall - Fagrapport
2006**

Årsrapport

Juni 2007

Statens forurensningstilsyn

Deklarasjonssystemet for farlig avfall - Fagrapport 2006

Årsrapport

Juni 2007

Dokument nr. 1
Revisjonsnr. 1
Utgivelsesdato 15.6.2007

Utarbeidet Tom Bäcker
Kontrollert Barbro Sørliid Engh
Godkjent Barbro Sørliid Engh

Innholdsfortegnelse

1	Innledning	2
2	Mengder farlig avfall	3
3	Nyheter og aktuelt	5
3.1	Deklarasjonsskjemaer	5
3.2	Veileder om deklarerer av farlig avfall fra skip	5
3.3	Farlig avfall 2006	5
3.4	Nedlastbart materiell	6
3.5	Klassifisering av farlig avfall fra offshore	7
4	Tips om korrekt deklarerer	8
4.1	Avfallsprodusent (felt A)	8
4.2	Utsortert farlig avfall. Avfall med ukjent avfallsprodusent.	10
4.3	Farlig avfall som oppstår hos aktører	10
4.4	Faktureringsadresse (felt B)	10
4.5	Farlig avfall som passerer gjennom ikke-aktører	11
4.6	Noen spesielle avfallstyper	12
4.7	Avfallsstoffnummer. EAL-kode	14
4.8	Mengde	14
4.9	Endring av mengde	14
4.10	Mengdeangivelse på avfall som behandles ved flere anlegg	15
4.11	Rettinger	15
4.12	Deklarering av avfall som eksporteres	15
4.13	Deklarering av avfall som importeres	15
5	Vedlegg: oversikt over mengder farlig avfall, 2001-2006	16

1 Innledning

Dette dokumentet inneholder Norsas' rapport fra driften av deklarasjonssystemet for farlig avfall i 2006. I tillegg til å liste tall for registrerte mengder farlig avfall, inneholder den også informasjon som vi ber om at mottakerne bringer videre til sine ansatte. Rapporten, samt annen viktig informasjon kan lastes ned fra Norsas' hjemmeside, www.norsas.no.

Oppgavefordelingen i deklarasjonssystemet følger av bestemmelsene i avfallsforskriften, og av Norsas' kontrakt med Statens forurensningstilsyn (SFT). SFT er ansvarlig myndighet for registrering, gebyrinnkreving og andre viktige oppgaver knyttet til håndteringen av deklarasjonsskjemaer for farlig avfall. Selve driften av systemet har blitt utført av Norsas. Driftsoppgavene inkluderer blant annet:

- kvalitetssikring og registrering av deklarasjonsskjemaene
- informasjon til næringslivet, kommunene, myndighetene og privatpersoner
- oversendelse av fakturagrunnlag for deklarasjonsgebyr til SFT
- lage årsrapport og statistikker for ordningen

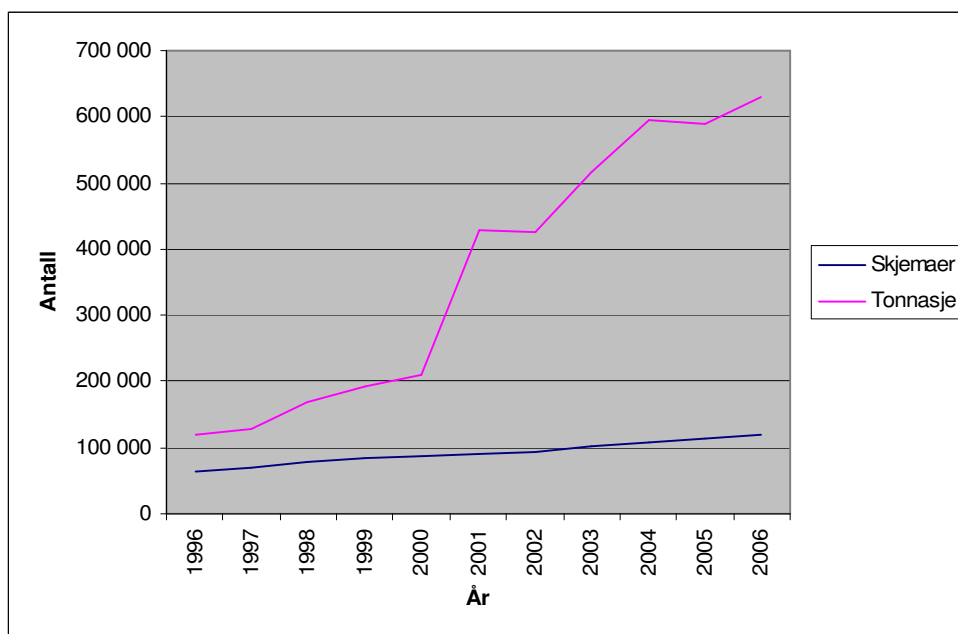
Vi håper at innholdet i rapporten er til nytte, og vi står gjerne til tjeneste med ytterligere opplysninger til dem som måtte ønske det

2 Mengder farlig avfall

Av plasshensyn er alle mengdeoversikter gitt i vedlegg til denne rapporten. Her finnes en oversikt over de nasjonale og fylkesvise mengdene av farlig avfall for årene 2001-2006. Vi har også utarbeidet kommunevise oversikter, for årene 1997-2006. Dette er tabeller som er vanskelig lesbare på trykk, og de er i stedet lagt ut på våre hjemmesider der de fritt kan lastes ned.

Tabellen og grafen nedenfor viser utviklingen i antall deklarasjonsskjemaer og mengden farlig avfall som har blitt registrert.

Figur 1. Utvikling i antall deklarasjonsskjemaer og mengder farlig avfall, 1996-2006

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Skjemaer	63 481	70 423	79 040	85 817	86 665	89 715	93 837	101 587	109 228	114 201	119 119
Tonnasje	118 768	129 270	169 597	192 820	209 487	429 095	426 995	516 326	594 577	588 474	630 119

Tabell 1. Utvikling i antall deklarasjonsskjemaer og mengder farlig avfall, 1996-2006

Økningen siden 1996 skyldes en kombinasjon av økt kontrollvirksomhet fra myndighetenes side, purringer fra Norsas og ikke minst økt kunnskap om farlig avfall blant aktører og avfallsprodusenter. I tillegg kommer at nye typer farlig avfall, f.eks impregnert trevirke, forekommer i store volumer. Andre årsaker til

svingninger fra år til år er gitt i kapittel 5. Den kraftige økningen fra 2000 til 2001 skyldes en omlegging av rammevilkårene for deklarasjonssystemet. Blant annet ble innsendelsesplikt for skjemaer, samt innkreving av deklarasjonsgebyret, forskriftsfestet.

3 Nyheter og aktuelt

3.1 Deklarasjonsskjemaer

Deklarasjonsskjemaene finnes i tre formater:

- Norske
- Norske, på løpende bane
- Engelske¹

Alle leveres i esker á 250 stk, og en eske koster kr 250 + mva. Skjemaene kan bestilles hos Norsas. Norsas selger skjemaer til avfallsaktører og større avfallsprodusenter. Andre avfallsprodusenter får skjemaene fra den de leverer avfallet til, som en del av aktørens kundeservice.

3.2 Veileder om deklarerer av farlig avfall fra skip

Havnene er pålagt å ta imot farlig avfall fra skip. En gjennomgang av dataene i Norbas tyder på at det deklarerer lite avfall i navnet til rederier eller havner. Dette tyder på at det er behov for informasjon om levering og deklarerer av farlig avfall fra skip.

I samarbeid med to store havner, Kristiansand og Oslo, har vi derfor utarbeidet et eget infoark om innlevering av farlig avfall fra skip. Arket forklarer hva som er farlig avfall, hvor det kan leveres, og hvordan det skal deklarerer. Arket kan lastes ned fra www.norsas.no

3.3 Farlig avfall 2006

Våren 2006 kom Veileder om deklarerer og deklarerer av farlig avfall ("Farlig avfall 2006") i ny utgave. Farlig avfall 2006 skal bidra til at farlig avfall blir samlet inn, behandlet og registrert riktig. Dette gjøres ved å informere om hvilke avfallstyper som er farlige, hvor avfallet skal leveres, hvordan deklarasjonsskjemaer for farlig avfall skal fylles ut og sendes inn til Norsas, og

¹ Øvre halvpart av forsiden samt all informasjon er på engelsk. Nedre halvpart av forsiden er fortsatt på norsk, siden denne er beregnet på norsktalende avfallsaktører.

ikke minst hvordan avfallet skal emballeres, merkes, lagres og transporteres forsvarlig. Den viktigste målgruppen er virksomheter som produserer farlig avfall, men veilederen vil også være nyttig for avfallsaktører og transportører av farlig avfall.

2006-versjonen er en omarbeidet utgave av Farlig avfall 2004, blant annet med bakgrunn i at det har skjedd endringer i regelverket for farlig avfall. 1.7.2004 ble Forskrift om farlig avfall innlemmet som kapittel 11 i Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall, til daglig kjent som avfallsforskriften. En del andre forskrifter som berører farlig avfall er tatt inn i Forskrift om begrenning av forurensning (forurensningsforskriften). Kapittel 3 i veilederen beskriver regelverket i sin helhet og er som følge av endringene vesentlig omarbeidet. Kapittel 4 som omtaler utvalgte typer farlig avfall er også omarbeidet og oppdatert.

Veilederen er trolig mest verdsatt for sine tabeller som i vesentlig grad letter arbeidet med klassifisering og deklarerer av farlig avfall. Disse tabellene er også utbedret og oppdatert.

Vi minner om at en denne veilederen finnes på engelsk i en kortfattet utgave.

3.4 Nedlastbart materiell

På Norsas' hjemmeside, www.norsas.no, vil vi fortløpende legge ut rapporter og statistikker fra to prosjekter Norsas drifter for SFT: avgiftsrefusjonsordningen for spillolje og deklarasjonssystemet for farlig avfall. Blant det som er eller vil bli lagt ut er:

- Årsrapporter fra deklarasjonssystemet for farlig avfall
- Årsrapporter fra avgiftsrefusjonsordningen for spillolje
- Kommune- og fylkesvise oversikter over mengder farlig avfall
- Oversendelseskjema for deklarasjoner (ikke 7011, som lastes ned fra SFTs hjemmeside)
- Veileder for aktører innen farlig avfall
- Veileder for deklarerer av farlig avfall fra skip (norsk og engelsk)

Innholdet vil bli oppdatert fortløpende.

3.5 Klassifisering av farlig avfall fra offshore

Sommeren 2006 inviterte Norsk Forening for Farlig Avfall (NFFA) Norsas til å lede en arbeidsgruppe som hadde som oppgave å bidra til en bedre klassifisering av farlig avfall fra offshore. Dette gjorde de fordi de ønsket å revidere EAL-kodene som brukes på farlig avfall fra borebrønner for olje og gass, ”offshoreavfall”. Årsaken er at offshore-bransjen anser at dagens EAL-koder ikke lenger er egnet til inndeling og klassifisering av avfall fra boring og drifting av brønner for produksjon av olje og gass. Bakgrunnen for dette er blant annet at det har skjedd vesentlige teknologiske endringer siden dagens EAL-koder ble laget, slik at de ikke lenger er tilpasset dagens teknologi.

Dette var tema på et møte som NFFA avholdt sammen med representanter for et bredt tjenestespekter innen offshorebransjen, i mai 2006. Her var det enighet om at det var påkrevet å utarbeide en ny klassifisering for avfall fra boring og drifting av olje- og gassbrønner, heretter kalt offshoreavfall. Som oppfølging av dette møtet ble det nedsatt en arbeidsgruppe som fikk i oppdrag å utarbeide en ny klassifisering for slikt avfall. Norsas har ledet denne gruppen, og et forslag til nye koder er nå oversendt SFT for vurdering. En endring av kodene kan tidligst finne sted ved neste endring av avfallsforskriften, siden EAL-kodene er tatt inn som vedlegg til avfallsforskriften § 11.

Gjennom dette arbeidet mener vi at det er gjort et vesentlig arbeid for å sikre at offshoreavfall kan gis en bedre klassifisering og sikres korrekt behandling. Vi begrunner dette blant annet med at:

- Listen er basert på fasene i brønnens livssyklus
- Listen tar utgangspunkt i dagens bruk av kjemikalier
- Listen er utarbeidet av bransjen selv, av en arbeidsgruppe med representanter fra både kjemikalieprodusenter og behandlingsanlegg

Forslaget er oversendt SFT, som opplyser om at de vil vurdere forslaget i forbindelse med arbeidet med ny strategi for farlig avfall, som planlegges ferdigstilt ved årsskiftet 2007/2008.

4 Tips om korrekt deklarerer

Til tross for at deklarasjonssystemet har vært i drift i mange år, hersker det fortsatt en del usikkerheter omkring utfyllingen av deklarasjonsskjemaet. Nedenfor skal vi gjennomgå noen av oftest forekommende. Teksten nedenfor er en oppdatert utgave av teksten som ble trykket i 2005-utgaven av denne rapporten.

4.1 Avfallsprodusent (felt A)

I avfallsforskriften § 11-12 er deklarasjonsplikten omtalt. Her heter det blant annet at "Virksomhet som leverer farlig avfall skal gi tilstrekkelige opplysninger om avfallets opprinnelse, innhold og egenskaper, slik at den videre håndteringen av avfallet kan skje på en forsvarlig måte. Når avfallet leveres, skal virksomheten fylle ut et deklarasjonsskjema som er godkjent av Statens forurensningstilsyn."

Med bakgrunn i dette, samt bestemmelsene i forurensningsloven, mener vi at det er den som eide avfallet idet det ble kassert, som skal føres opp som avfallsprodusent. Normalt vil dette ikke være noe problem, fordi de fleste avfallsprodusenter selv sørger for å få avfallet bragt til et lovlig mottak. Et grensetilfelle oppstår når f.eks asbest eller PCB-vinduer fjernes fra bygninger, eller hvis entreprenører utfører opprydningsoppdrag på vegne av en avfallsprodusent. Flere velger da å deklare avfallet i eget navn. Dette er feil, fordi det betyr at den som er ansvarlig for forurensningen, ikke kommer med i statistikken over innlevert farlig avfall. Dermed kan denne ikke dokumentere at avfallet har blitt levert hvis myndighetene kommer på kontroll.

Når avfall fjernes fra bygningsmassen er det også viktig at gateadressen påføres i deklarasjonsskjemaets kommentarfelt. Grunnen til dette er at mange eieselskaper eier bygninger på flere steder, slik at det er nødvendig å angi hvor avfallet faktisk oppstod.

Entreprenører, containerfirmaer, asbestsanerere, skadesanerere og liknende skal altså ikke oppføres som avfallsprodusent. Hvis det er nødvendig å ha med opplysninger om disse på deklarasjonsskjemaet, kan de i stedet nevnes under faktureringsadresse, eller i kommentarfeltet.

Farlig avfall fra husholdninger skal deklarerer i kommunens navn, ikke navnet på eventuelle interkommunale selskaper. Som aktør første ledd kan enten kom-

munen eller den påfølgende aktøren føres opp. Vi anbefaler at den påfølgende aktøren føres opp. Da fremgår det av deklarasjonsskjemaet hvem kommunen har levert avfallet til, og på denne måten blir sporbarheten av avfallet bedre.

Vi minner om at det ikke skal brukes forkortelser i navnet på avfallsprodusent. Bruk det navnet som avfallsprodusenten er oppført med i Brønnøysundregisteret, men vær klar over at dette navnet kan skille seg fra det som brukes i annonsering og i telefonkatalogen.

Det finnes noen spesialtilfeller som vi kort skal nevne:

- Offshore** Hvis avfallet oppstår offshore og sendes til landanlegg i bulk, på pall, i container eller liknende, er det operatørselskapet som skal oppgis som avfallsprodusent. Dersom utrangerte installasjoner eller utstyr sendes til land for demontering, regnes hele installasjonen som avfall. Hele installasjonen regnes imidlertid ikke som farlig avfall selv om den inneholder farlig avfall. Det farlige avfallet oppstår først ved behandling (sanering) på landanlegget, og landanlegget skal angis som avfallsprodusent for dette avfallet. Det samme gjelder også hvis utstyr sendes til land for vedlikehold. Dersom det oppstår farlig avfall under vedlikeholdet, er det landanlegget som skal oppgis som avfallsprodusent.
- Private** Privatpersoner skal normalt ikke deklare sitt farlige avfall. I noen tilfeller blir det likevel skrevet deklarasjonsskjema, f.eks ved store leveranser, eksempelvis PCB-holdige isolerglassruter og asbest. Siden privatpersoner ikke har organisasjonsnummer kan nummeret M15343 benyttes.
- Skip** Hovedregelen er at rederiet skal føres opp som avfallsprodusent, og at navnet på skipet skal oppgis i kommentarfeltet. Dersom rederiet er ukjent eller utenlandsk kan eventuelt agent, charter eller navn på havn benyttes.
- Tannleger** Hvis tannlegen har et organisasjonsnummer skal dette brukes. Offentlige tannklinikker har ofte ikke eget organisasjonsnummer, og i slike tilfeller kan kommunens, skolens eller fylkeskommunens organisasjonsnummer brukes, avhengig av hvilket organ tannlegekontoret hører inn under.

4.2 Utsortert farlig avfall. Avfall med ukjent avfallsprodusent.

På grunn av manglende sortering hos avfallsprodusentene forekommer det at farlig avfall leveres sammen med ikke-farlig avfall. Dette kan f.eks skje dersom farlig avfall legges i bunnen av en container, og når det farlige avfallet oppdages vet man ikke hvem som har levert avfallet. Et annet tilfelle er hensatt farlig avfall, der avfallsprodusenten også er ukjent.

Hovedregelen i slike tilfeller er at avfallet deklarerer i mottaksanleggets navn. Dette gjelder uansett om mottaksanlegget har tillatelse til håndtering av farlig avfall eller ikke.

Hvis avfallet er omfattet av en refusjonsordning, er det fare for at slike deklarasjoner kan oppfattes som samledeklarasjoner. Samledeklarasjoner godtas ikke i refusjonssammenheng, og vi anbefaler at man på slike deklarasjoner angir hvorfor et avfallsanlegg er oppgitt som avfallsprodusent.

4.3 Farlig avfall som oppstår hos aktører

Ved demontering eller annen behandling av avfall kan det oppstå nytt avfall. Dette avfallet kan være enten ordinært eller farlig avfall. Eksempler på det siste er olje som presses ut av oljefiltre, eller kvikksølvholdige komponenter som fjernes fra EE-avfall.

SFT har i brev av 24.5.2005 gitt retningslinjer for hvordan slikt avfall skal deklarerer. Hovedreglene er at avfallet skal deklarerer, at det skal deklarerer i aktørens navn og at deklarasjonen skal skje idet avfallet transporteres ut fra aktøren.

Det er egne regler for deklarasjon av farlige komponenter fra EE-avfall, se kapittel 4.6.6.

4.4 Faktureringsadresse (felt B)

Hensikten med dette feltet er at aktørene skal kunne gi intern informasjon om fakturering. Feltet skal ikke brukes til å angi hvem som har produsert avfallet. Dette skal oppgis i felt A. Norsas registrerer den som er oppført i felt A som avfallsprodusent. Dersom det ikke er tilstrekkelige opplysninger i A, vil vi bruke informasjonen i felt B.

4.5 Farlig avfall som passerer gjennom ikke-aktører

Hovedregelen er at når avfallsprodusenten har kvittet seg med det farlige avfallet, så er det bare aktører med tillatelse til håndtering av farlig avfall som har lov til å ta hånd om det. I noen tilfeller vil det likevel skje at avfallet tas hånd om av firmaer som ikke har tillatelse til håndtering av farlig avfall. Nedenfor blir disse kalt for ikke-aktører.

De vanligste tilfellene der dette forekommer er ved:

- direkte transport mellom avfallsprodusent og behandlingsanlegg
- miljøsanering av asbest og PCB i bygninger
- tilfeller der entreprenører utfører oppdrag som fører til at det oppstår farlig avfall

Følgende gjelder:

Skjema Avfallsprodusenten eller ikke-aktøren må få tak i skjemaer før avfallet hentes. Det enkleste er å få disse hos den første egentlige aktøren som tar imot avfallet.

Dokumentflyt Ikke-aktører må sørge for at avfallet er deklarerert ved henting, og at alle fem gjenparter av deklarasjonsskjemaet følger avfallet frem til en aktør for farlig avfall. Når avfallet er levert og aktøren har kvittert for mottak, må den gule gjenparten snarest mulig sendes til avfallsprodusenten.

Påtegning Ikke-aktører skal ikke forekomme på noe sted på deklarasjonsskjemaet.

Innsendelse Ikke-aktører skal ikke sende inn røde gjenparter til Norsas. Sørg i stedet for at den første aktøren som tar hånd om avfallet gjør dette.

4.6 Noen spesielle avfallstyper

Nedenfor følger tips om korrekt deklarerings av en del avfallstyper som vi vet at det knytter seg usikkerheter til.

4.6.1 Olje, slop, offshoreavfall, tankvask

Det hersker en del forvirring omkring bruken av disse fire avfallsstoffnum-
merne:

7011	Spillolje, refusjonsberettiget
7012	Spillolje, ikke refusjonsberettiget
7030	Oljeemulsjoner, sloppvann
7141	Mineraloljebasert boreslam og borekaks
7165	Prosessvann, vaskevann

7011 og 7012 er kjemisk sett nesten identiske avfallstyper. **7011** benyttes på smøreoljer etc som omfattes av avgiftrefusjonsordningen for spillolje. Hvilke dette er fremgår av de til enhver tid styrende dokumentene for ordningen. Mer informasjon om dette finnes på

http://www.sft.no/arbeidsomr/avfall/spillolje/spilloljerefusjon_krav.pdf

7012 benyttes på hydraulikkoljer, smøreoljer, trafooljer etc som av forskjellige årsaker ikke omfattes av refusjonsordningen, f.eks hvis den er forurenset eller er importert. **7030** skal brukes på olje/vann blandinger som ikke er refusjonsberettiget, og der vanninnholdet er over ca 10 %.

For avfall som stammer fra boring av oljebrønner skal avfallsstoffnummer **7141** brukes. Dersom innholdt av faste stoffer, dvs utboret bergmateriale, er svært lavt kan 7030 benyttes i stedet.

7165 skal brukes på avfall som stammer fra vask av lagrings- og transporttanker.

4.6.2 Oljefiltre

Avhengig av type kan man bruke to avfallsstoffnummer på oljefiltre:

7022	Oljeforurenset masse
7024	Oljefiltre

7024 er tenkt brukt på oljefiltre slik vi kjenner dem fra personbiler. Her ligger filtermaterialet inne i en stålkappe. På større kjøretøyer skifter man bare innmaten, slik at avfalles kan sendes til en annen type behandling. Behandlingskostnaden blir dermed en annen enn for filtre i stålkappe, og noen aktører har derfor valgt å bruke avfallsstoffnummer 7022. I begge tilfellene er det EAL-kode 160107 som skal benyttes.

Vi minner også om at pressede oljefiltre er farlig avfall. Grunnen til dette er at det pressede filteret fortsatt inneholder en del spillolje, i tillegg til en rekke andre forurensninger fra motoren, blant annet klororganiske miljøgifter.

4.6.3 Medisinsk avfall

Det hersker en del forvirring omkring deklarerer av avfall fra sykehus, legekontorer etc. Reglene er som følger:

Sprøytespisser, bandasjer, vev- og kroppsdeler etc, som kan medføre smittefare, omfattes ikke av avfallsforskriften og skal derfor ikke deklarerer på deklarasjonsskjema for farlig avfall.

Løsemidler, fremkallervæsker, amalgam etc finnes det egne avfallsstoffnummer for, og deklarerer av slikt avfall byr normalt ikke på problemer.

4.6.4 Litiumbatterier

Det finnes en rekke forskjellige typer batterier som er basert på litium-forbindelser. Noen av disse kan ha farlige egenskaper (f.eks ikke utladede Li-ion batterier), andre ikke (f.eks Li-celler og utladede Li-ionbatterier). Dette betyr at avfallsprodusenten på egen hånd må foreta en vurdering av om batteriene har farlige egenskaper. Ta om nødvendig kontakt med produsent eller importør for å få hjelp til vurderingen. Dersom batteriene har farlige egenskaper skal de deklarerer med avfallsstoffnummer 7094 og EAL-kode 160605.

4.6.5 PCB-holdige isolerglassruter

Selv om PCB-holdige isolerglassruter omfattes av en refusjonsordning, er det ingen særregler for deklarerer av denne typen avfall. Avfallet skal deklarerer på vanlig måte, og den røde gjenparten skal sendes til Norsas av den første aktøren som har hånd om avfallet. Rød gjenpart sendes inn sammen med røde gjenparter for annet farlig avfall, og innen den 15de i den påfølgende måneden. Avfallsstoffnummer er 7211 og EAL-kode 170902.

4.6.6 EE (elektrisk og elektronisk) avfall

EE-avfall kan være både ordinært (ikke-farlig) og farlig avfall. Når det gjelder det farlige avfallet finnes det to kategorier farlig EE-avfall:

1. avfall der hele produktet regnes som farlig ved kasseringen, og
2. farlige komponenter som fremkommer ved demontering av EE-avfall som ikke er farlig idet det blir kassert.

Eksempler på den første kategorien er lysstoffrør og blybatterier. Disse to avfallstypene skal deklarerer på samme måte som annet farlig avfall.

Et eksempel på den andre kategorien er en type dørklokke som ble tatt i bruk i Sverige på 60- og 70-tallet. I klokka finnes det en vippebryter som inneholder kvikksølv. Hensikten med vippebryteren er å frembringe en oscillerende ("frem og tilbake") bevegelse som er med på å lage ringelyden. Den kasserte dørklokka er EE-avfall, men ikke farlig avfall. Ved saneringen av ringeklokka blir kvikksølvbryteren tatt ut, og selve bryteren regnes da som farlig avfall. Andre eksempler på slikt avfall er kvikksølv- og NiCd-batterier som demonteres fra kretskort, samt små PCB-holdige komponenter. Den siste typen vil bli mer og mer aktuell etter hvert som lysarmaturer blir faset ut som følge av bestemmelsene i produktforskriften.

Norsas og returselskapene for EE-avfall ser at det er behov for å skille de to kategoriene fra hverandre ved deklareringsprosessen. Derfor har vi i fellesskap laget rutiner for å deklare farlige komponenter som demonteres fra EE-avfall. Dette har resultert i to tiltak:

Deklarering av EE-avfall som er farlig ved kasseringen: Denne kategorien EE-avfall skal deklarerer på vanlig måte, ved at den eide det farlige avfallet da det ble kassert angis som avfallsprodusent

Deklarering av utmonterte farlige komponenter: Denne kategorien avfall skal deklarerer ved at behandlingsanlegget oppgis som avfallsprodusent, med tilhørende riktig identitet på deklarasjonsskjemaet. Ved deklareringsprosessen skal et såkalt E-nummer brukes i stedet for organisasjonsnummer for å angi avfallsprodusent i felt A på deklarasjonsskjemaet. Alle behandlingsanlegg har fått tilsendt informasjon om dette fra Norsas.

4.7 Avfallsstoffnummer. EAL-kode

Det er kun avfallsstoffnummer som begynner med "7" som skal benyttes. Noen aktører har innført egne, interne avfallsstoffnummer i tillegg til de offisielle, som kundene deres benytter på skjemaet. Dette er ikke tillatt, fordi det kan føre til feil i avfallsstatistikken.

Vi minner også om at EAL-kodene skal skrives med 6 siffer, og at det ikke er tillatt å benytte samlenivåer, dvs koder der begge de siste sifrene er "00".

4.8 Mengde

For fast avfall oppgis mengden i kg. For flytende avfall oppgis volumet i liter. Normalt regnes vekten av emballasje inn i avfallsvekten.

4.9 Endring av mengde

Dersom aktøren endrer mengden skal årsaken angis. Avtapping av vann fra flytende avfall er ikke gyldig årsak til mengdereduksjon, og i slike tilfeller vil brutto mengde avfall bli registrert.

4.10 Mengdeangivelse på avfall som behandles ved flere anlegg

I noen tilfeller hender det at ett parti farlig avfall, som er deklarerert på ett deklarasjonsskjema blir splittet og behandlet på flere behandlingsanlegg. Dette medfører en utfordring når det gjelder å deklare avfallet.

SFT har foreslått følgende løsning: Den som først mottar avfallet sender på vanlig måte inn rød gjenpart (del 2) til Norsas, uten å korrigere mengder eller angi noe om at partiet skal splittes. Blå eller lilla gjenpart (del 3/4) kan beholdes i eget arkiv.

Når avfallet sendes videre til behandlingsanlegg nr 2, kan det opplyses om mengdereduksjonene i kommentarfeltet. Behandlingsanlegg nr skal ikke sende inn noen gjenpart til Norsas; det er allerede gjort av det første anlegget.

På denne måten unngår man dobbeltregistreringer av den mengden som sendes videre, samtidig som det følger et skjema med avfallet med relevante opplysninger for videre håndtering.

4.11 Rettinger

Hvis du skriver feil: sett en rett strek over de gale opplysningene, og skriv ved siden av den aktuelle rubrikken. Det er ikke noe krav om at opplysninger må stå inne i selve rubrikken, selv om dette selvsagt er en fordel. Norsas mottar den andre kopien av deklarasjonsskjemaet, og overstrykninger fremkommer hos oss som et svart felt, som er fullstendig uleselig.

4.12 Deklarering av avfall som eksporteres

Et vanlig forekommende spørsmål er om avfall som skal eksporteres også skal deklarerer. En av grunnene til at vi får dette spørsmålet, er at det ved eksport skal fylles ut et transport/følgedokument der blant annet type og mengde avfall skal oppgis. Mange antar da at avfallet er tilstrekkelig deklarerert gjennom dette dokumentet.

Det som er avgjørende er imidlertid hvorvidt en autorisert aktør for farlig avfall har hånd om avfallet. Dersom avfallet eksporteres direkte, uten å gå veien om en slik aktør, skal det ikke deklarerer. Dersom det går via en autorisert aktør før eksport skal det deklarerer.

4.13 Deklarering av avfall som importerer

Farlig avfall som importerer skal ikke deklarerer. Derimot skal det ledsages av et transport/følgedokument, og mottakeren skal sende både mottaksbekreftelse og sluttbehandlingssertifikat til en rekke instanser. Dette står beskrevet i blant annet importtillatelsen fra Statens forurensningstilsyn.

5 Vedlegg: oversikt over mengder farlig avfall, 2001-2006

På de følgende sidene presenteres de nasjonale og fylkesvise tallene for farlig avfall i perioden 2001-2006. Kommunevise oversikter kan lastes ned fra www.norsas.no. Tallene er en utskrift fra databasen Norbas, der innholdet av deklarasjonsskjemaet for farlig avfall registreres. Selv om vi foretar omfattende kvalitetssikring av de innkomne skjemaene er det likevel avfallsprodusentens ansvar å deklare avfallet korrekt. Dersom avfallet er feil eller mangelfullt deklart vil dette føre til feil i oversiktene.

I noen tilfeller kan det være store årvisse sprang i avfallsmengdene, eller ekstremt store mengder avfall innen enkelte avfallsgrupper. Årsakene til dette kan blant annet være:

- Store avfallspartier kan ha blitt deklart med feil kommunenummer, eller angivelsen av avfallsprodusent er feil eller mangelfull. Dette betyr at Norsas på egen hånd må fastsette kommunenummeret, noe som kan føre til at avfallet blir registrert på feil fylke.
- Avfallsprodusent kan ha registrert firmadresse i én kommune, mens avfallet kan oppstå i en annen. Hvis opprinnelseskommunen ikke er tydelig angitt blir avfallet registret på kommunen der firmaet er registrert. Dette er én av grunnene til at det faktisk blir registrert oljeboringsavfall i Oslo.
- Sen eller manglende innsendelse av skjemaene. I henhold til regelverket skal deklarasjonsskjemaer for én måned sendes til Norsas innen den 15de i den påfølgende måneden. Dersom dette ikke overholdes kan det føre til feil i oversiktene.
- Nedleggelse eller oppstart av industrivirksomhet
- Feil bruk av avfallsstoffnummer
- Opprydningsaksjoner eller omfattende utstyrsutskiftninger i industri-bedrifter kan også føre til ekstremt høye avfallsmengder i ett år.

